

Hlucké noviny

ARCHEOLOGICKÝ VÝZKUM • ÚSPĚCHY ŽÁKŮ ZŠ • PAMÁTKOVÉ DOMKY

Čištění potoka

Čápi opět v Hluku

Z obsahu čísla

Aktuality z městského úřadu	4
Čistírna odpadních vod	6
Archeologický výzkum tvrze	9
Památkové domky	17
Skauti	20
Společenská kronika	23

Hlucké noviny – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Město Hluk, Hřbitovní 140, 687 25 Hluk, IČ: 00290939.

Počet výtisků 700 ks.

Grafické zpracování LD studio, reklamní a komunikační agentura, www.commart.cz, tisk ANP, Staré Město.

Fotografie: Ludvík Lečbych, Eva Malušková, Lukáš Baroň, Jaroslav Šopík, Jiří Dohnal, Lucie Šuránková.

Příspěvky zasílejte Mgr. Ivetě Mátlové na e-mail: kultura.hluk@seznam.cz.

Inzerce, vzpomínky a blahopřání přijímá Městské informační centrum Hluk, tel: 572 111 312, e-mail: icmhluk@seznam.cz.

Noviny řídí redakční rada. Redakce si vyhrazuje právo krátit a upravovat příspěvky. Uvedené příspěvky nemusejí nutně vyjadřovat stanoviska vydavatele. Děkuje za pochopení.

Vychází čtvrtletně. Povoleno Ministerstvem kultury ČR pod č. MK ČR E 131 01.

Toto číslo vychází k 16. 6. 2023. Uzávěrka příštího čísla je 24. srpna 2023.

„Ne ze souhlasu, ale z pochybnosti se rodí pokrok.“

J. A. Komenský

Drazí spoluobčané,

od voleb uplynulo již půl roku. Letí to, co? Práce ve vedení města je moc zajímavá a dynamická. Jednu chvíli jste hrobník (když řešíte městský hřbitov či smuteční síň), jindy jste architekt (když plánujete rekonstrukce městských budov), v dalším okamžiku zase psycholog (když nasloucháte potřebám druhých), ale většinu času jste uklízečka na stavbě (zejména při kontrolních dnech na tvrzi, či pojiždkách Hlukem).

Za tu dobu jsme stihli už docela dost věcí z našich volebních programů. Jedna z hlavních změn ve fungování města je práce a služby místního hospodářství. Možná jste si sami všimli, že ulice jsou posečené, umetené, koše vysypané, aniž byste museli sami neustále upozorňovat na zanedbanou údržbu. Zpětná vazba je ale pro naši práci to nejdůležitější. Nejlepší je pro mě osobně můj drahý tatíček, který jako správný uvědomělý občan řádně a včas hlásí všechny naše nedostatky a vždy přijde s dobrou radou, jak je odstranit.

Velká změna probíhá také přímo ve fungování městského úřadu. Postupně zavádíme nový informační systém, a to s sebou nese hodně provozních problémů. Ty ale s úsměvem překonáme a systém se zprovozní k plné spokojenosti všech.

Změnou fungování prochází i bazén, kde se budeme snažit velmi významně zefektivnit provoz a věřím, že se nám to společnými silami podaří.

Další obrovská změna čeká celé centrum našeho krásného města. Park na statku. Měla by tam vzniknout velká klidová zóna s chodníky, jezírkem, cvičebními prvky, komunitní zahradou, taky malou tržnicí ve formě otevřených stolů. S místem pro venkovní rodinné pikniky a parkovištěm na straně od komunálu. Jistě jste si všimli, že bourací práce byly pozastaveny. To proto, že vzniká nový plán uspořádání celého prostoru, a tak ještě nevíme, kam a jaké množství stavebního materiálu budeme přesunovat. První dvě studie, které jsme již měli možnost vidět a dále připomínkovat, už naznačují, jak moc krásný a účelný celý prostor může pro nás všechny být. To ale už moc předbímám. Vše je zatím v plenkách, a jakmile budeme mít konkrétní plány, všechno vám ukážeme.

A nakonec i na tvrzi dochází neustále ke změnám. Zdá se však, že už je vidět světlo na konci tunelu. I když celková investice z rozpočtu města bude velká, archeologové už dokončují svůj záchranný výzkum a my budeme moci o to intenzivněji dodělat ostatní práce. Uvidíte. Tvrz bude opět příjemným místem našeho setkávání a budeme na ni moci být hrdí. Časem opravíme i fasádu, takže bude půvabná i zvenku, nejenom uvnitř. A když půjdete okolo třeba s kočárkem nebo na nákup, potěší se vaše oko i srdíčko, že hlucký zámek už je zase v plné kráse.

Toto je pouze malý výčet změn, které se snažíme podle našich nejlepších uvážení dělat. Proto, je-li jakákoliv změna dobře a předem prodiskutovaná, je zpravidla vždy přínosem. Není třeba se tedy obávat změn. A hlavně: Změna je život.

David Hájek

Pozvánka na připravované akce

17. 6.	Oslava 103 hlucké tělovýchovy	sportovní hala a stadion
20. 6.	Seniorská beseda – konec školního roku	obecní restaurace
21. 6.	Den hudby	sál ZUŠ
24. 6.	Mimoni 2: Padouch přichází	městské kino
24. 6.	Cirkus bude!	PUK* (prostranství u kurtů)
25. 6.	Cirkus bude!	PUK
1. 7.	Letní kino	PUK
5. 7.	Dětské kočovné divadýlko Lidičky z Kyjova	PUK
9. 7.	Hudební neděle	Hospůdka Na kurtech
15. 7.	Letní kino	PUK
16. 7.	Hudební neděle	Pizzeria
23. 7.	Hudební neděle	Restaurace Na hale
29. 7.	Letní kino	PUK
30. 7.	Hudební neděle	BisTeRo
6. 8.	Hudební neděle	Vinotéka Jana
11.–13. 8.	Svatováňské hody	
19. 8.	Letní kino	PUK
27. 8.	Hudební neděle	Pohostinství U Šimčíků
2. 9.	Z pohádky do pohádky	město
2. 9.	Koncert	PUK
17. 9.	Koncert SDOM Zlín	PUK

Více informací naleznete na www.mestohluk.cz.

Z aktuálního dění ve městě

Nákup defibrilátoru

Rada města Hluk rozhodla o zakoupení 1 kusu AED (automatizovaného externího defibrilátoru), který slouží k první pomoci a záchraně života při srdeční zástavě. Takovou záchranu může provádět i laik, jelikož AED je velmi jednoduchý a intuitivní, hlasovými pokyny říká, co je třeba udělat. Město rozhodlo o zapůjčení Sportu Hluk. Defibrilátor je umístěn na recepci sportovní haly. Toto místo jsme vybrali z důvodu velkého pohybu lidí a dlouhé časové dostupnosti ve všechny dny. V létě počítáme s přemístěním na tenisové kurty. Pokud bychom mohli poprosit lidi, stáhněte si do svých telefonů aplikaci Záchranka, která stejně jako AED šetří drahocenný čas, když jde o každou vteřinu. Doufáme, že tento přístroj nebude potřeba nikdy využít, přesto jsme rádi, že jej v našem městě máme k dispozici.

Práce v lese na Kobylí hlavě

V sobotu 25. 3. 2023 probíhala na Kobylí hlavě výsadba sazenic stromů na ploše zhruba 0,7 ha. Po konzultaci s lesním správcem Ing. Matějíkem a s komisí zemědělskou a životního prostředí jsme se rozhodli pro dub zimní (3 050 ks saze-

nic) a lípu malolistou (1 350 ks). Výsadbu prováděl Myslivecký spolek Hluk, kterému děkujeme za spolupráci při obnově lesa. Během následujících dní proběhla na zhruba 0,3 ha ještě výsadba buků lesních (1 050 ks) a smrků ztepilých (500 ks). Samotnému vysazování předcházely práce na likvidaci nefunkčních oplocek, vyčištění označených stromů, vyčištění plochy k výsadbě a vytahání stromů a klestu mimo les či vyfrézování silně zarostlých ploch. Začátkem června byly natřeny sazenice proti okusu a průběžně bude probíhat vyžíňání ostružin, kterými nové sazenice neustále zarůstají. Na ostatních plochách se budeme věnovat boji s plaménkem, prořezávkám stávajících porostů a tzv. nahodilce. Z ministerstva zemědělství se nám podařilo zařazení do seznamu o poskytnutí finančního příspěvku na obnovu, zajištění a výchovu lesních porostů do 40 let věku. Pokud vše dopadne dle plánu, obdržíme příspěvek na sazenice 81 750 Kč a v následujících 5 letech po 16 000 Kč na hektar pro péči o les.

Rekonstrukce střechy na DDM

Od 17. 3. do 13. 5. 2023 probíhaly práce na rekonstrukci střechy a výměně krytiny na DDM Hluk. Stará krytina byla nahrazena novou betonovou taškou Bramac s ochranou Protector Plus v cihlové barvě. Krovny byly již dříve sanovány a zachovány. Proběhla instalace pojistné hydroizolační fólie, nové latování, oplechování, likvidace nepoužívaných komínů, vyklizení a vyčištění celé půdy a instalace odvětrání keramické pece. Práce odborně a bez jakýchkoliv komplikací prováděla firma Střechy Libor Michalčík.

Elektroinstalace v MŠ

Od 1. 7. 2023 do 15. 8. 2023 bude v mateřské škole probíhat plánovaná kompletní rekonstrukce elektroinstalace včetně přípravy pro chystané nové třídy. Na úklid a přichystání všeho potřebného na nový školní rok počítáme se dvěma dalšími týdny v srpnu, tudíž mateřská škola bude celé prázdniny uzavřena. Abychom pomohli rodinám s péčí o děti během tohoto období, kdy jsou v práci, hledali jsme možnosti dočasného přestěhování. Jelikož i paní učitelky si potřebují odpočinout a vybrat dovolené, domluvili jsme se na uzavření školky pouze pro měsíc červenec. Během tohoto měsíce budou mít rodiče možnost si domluvit umístění svých dětí do MŠ Dolní Němčí a MŠ Vlčnov. Od 31. 7. pak bude možnost umístit děti do hlucké školky, a to do Šmoulíčkové třídy na náměstí a školní družiny ZŠ. Více informací a možnost zápisu dětí do tříd během prázdnin poskytne ředitelka MŠ Hluk, paní Lenka Habartová. Děkuje za spolupráci a ochotu při řešení této situace všem zainteresovaným a rodiče prosíme o toleranci a pochopení.

Výběrové řízení na pozici ředitel/ka ZŠ

Do konkursního řízení na pozici ředitel/ředitelka Základní školy Hluk se přihlásili čtyři uchazeči. Rada města na jednání 18. 5. 2023 akceptovala doporučení konkursní komise a vybrala na pozici ředitelky Základní školy Hluk Mgr. Jitku Jančíkovou. Paní ředitelce gratulujeme a těšíme se na pozitivní a příjemnou budoucí spolupráci.

Zídka u základní školy

I drobnější práce potěší. Pustili jsme se do prodloužení zídky u vstupu do školní jídelny. Dlouhodobě zde byla odplavována zemina, která znečišťovala chodník a vnitřní prostory školy. Zídka bude po celé nové i stávající délce odkopána a přiložena novopou fílií a z vnitřní str-

ny bude natažena marmolitem. Zároveň bude dosypána zeminou a vyspádována směrem k cestě. Během realizace prosíme všechny, kteří se v těchto místech pohybují, o opatrnost a trpělivost.

a udělali novou fasádu, jelikož stávající se na mnoha místech drolí a odpadá.

Městské koupaliště

Máme napuštěno a 1. 6. 2023 na Den dětí bylo naplánováno otevření další sezóny, již 22., na hluckém koupališti. S ohledem na rostoucí ceny všech vstupů rozhodla rada města navýšit vstupné, avšak na stále rozumnou výši. Dospělé a mládež nad 15 let vyjde vstupenka na rovných 100 Kč, děti od 3 do 15 let, ZTP a seniory nad 65 let pak 50 Kč. Zůstává možnost dvou vstupů i snížené ceny po 18. hodině, a to 50 Kč a 20 Kč. Novinkou od letošní sezóny budou zamykatelné skříňky pro uložení peněženek či mobilních telefonů.

Ondřej Kotačka, místostarosta

Smuteční síň

Ve smuteční síni byl od občanů požadavek na větší soukromí během obřadů s posledním rozloučením. Chtěli jsme zachovat přísun světla a zároveň dopřát všem více soukromí. Jako řešení byla vybrána „písková“ fólie, přes kterou nejde vidět, ale neubírá světla. Jedná se o první úpravu, kterou bychom chtěli na smuteční síni v letošním či příštím roce provést. Dle finančních možností bychom rádi nátěrem renovovali dřevěná okna a dveře

Modernizace čistírny odpadních vod je dokončena

Jedna ze dvou zásadních investic města byla připravována už od roku 2019. Minulé vedení města v čele s M. Křižanem zadalo studii obnovy technologie čistírny odpadních vod (ČOV) spolu s rekonstrukcí a dostavbou některých větví kanalizace. Projekt připravoval zlínský Centropjekt Group a firma REALKA Kroměříž, jmenovitě M. Čtrnáctý a J. Rubíček. Jak bylo uvedeno, celé dílo bylo rozděleno do dvou velkých částí.

ČOV – pro zlepšení účinnosti a zvýšení kapacity čistírny bylo třeba zcela vyměnit její „srdce“, tedy provzdušňovací komponenty v aktivační nádrži včetně nových, méně hlučných a výkonnějších dmýchadel. Bylo třeba vyměnit systém separace písků a nečistot na nátok do ČOV a pořídit nová míchadla pro denitrifikaci. Dále byl vystavěn nový, terciální stupeň dočištění a upraveny prvky kalového hospodářství včetně dodávky nového kalolisu. Byla kompletně vyměněna elektroinstalace a čistírna byla uvedena do automatizovaného provozu s dálkovým přenosem dat. Rovněž bylo pořízeno nové, moderní měřicí a regulační zařízení.

Kanalizace – asi nejdůležitější částí rekonstrukce a dostavby kanalizačních stok bylo zrušení staré stoky v úseku hlavní silnice II/495 mezi ulicí Boršickou a Padělským potokem. Tato kanalizace byla vlivem velkého provozu aut v kritickém stavu a její náhrada byla i podmínkou pro navazující opravu silnice. Proto byla postavena kanalizace v nové trase, a to v místní komunikaci „na kopečku“ podél rodinných domů, včetně přeložky domovních přípojek. Dalšími důležitými kanalicemi, které se v trase vyměnily a jejich délky i prodloužily, byly stoky v ulici Družstevní II (u bytovek za potokem) a v ulici Kostelní. V ulici Kostelní přibyl i nový lapač splavenin z polní cesty od vodojemu. Nový kus kanalizace pak přibyl v ulici Hrnčířská. Celkem bylo v rámci těchto staveb obnoveno nebo nově postaveno 970 m kanalizací.

Zhotovitelem stavby se díky vítězství ve veřejné soutěži stalo sdružení firem VHS Javorník Veselí nad Moravou a MED-

MES Hranice na Moravě. Stavební práce prováděla firma VHS Javorník pod vedením hlavního stavbyvedoucího J. Fedora a stavbyvedoucích S. Hasníka a J. Klimeše, technologickou část na ČOV vedl za firmu MEDMES J. Adámek. Za investora na stavbu řádně dohlížel technický dozor J. Rubíček. Protože ČOV a kanalizaci v Hluku provozuje SVAK Uherské Hradiště, pravidelně stavbu kontrolovali i zaměstnanci vodáren J. Skryja a P. Halasová.

Finanční náklady stavební části této investice, která probíhala od dubna 2022 do května 2023, dosáhly 41,5 mil. Kč. Modernizace ČOV vyšla na 13,7 mil. Kč a doplnění stokové sítě na 27,8 mil. Kč. Je zřejmé, že na takové sousto by město pouze z vlastního rozpočtu nestačilo. V roce 2021 byla podána na Ministerstvo zemědělství ČR úspěšná žádost o dotaci. Město obdrželo 23,5 mil. Kč z ministerského programu „Podpora výstavby a technického zhodnocení kanalizací pro veřejnou potřebu III“. Je třeba ještě přičíst náklady za přípravné a projektové práce, za administraci dotace a práce spojené s technickým dozorem při stavbě. Lze tedy konstatovat, že město na tuto investici uvolnilo v letech 2019–2023 z vlastního rozpočtu celkem 19,8 mil. Kč, nejvíce pochopitelně v letech 2022 a 2023.

Co za tyto peníze město dostává? Především výrazné zlepšení jakosti vypouštěné odpadní vody do potoka Okluky. Jen drobná vsuvka: V době nutné třítydenní odstávky ČOV vyvolala nečistěná voda u sousedů v Ostrožské Lhotě zděšení a vlnu dotazů, co se stalo za havárii. Poznatek, jak důležitý význam naše ČOV pro povodí Okluky má. A druhý poznatek, že je třeba sousedy včas informovat o provozní odstávce. Druhým výrazným plusem stavby je vyřešení problémů s kanalizací v přípravě opravy hlavní silnice. Dalším přínosem je obnova a výstavba domovních přípojek nových stok a pak i možnost napojení několika nových stavebních míst.

Pavel Botek, odbor investic

Ohlédnutí za společenským životem

Malované vajíčko na červené šňůrce

K tradičním akcím v našem městě patří Malované vajíčko na červené šňůrce, které se koná vždy na květnou neděli na Památkových domcích na Rajčovni. Ani letos tomu nebylo jinak. Úderem druhé hodiny se rozezněla cimbálová muzika při ZUŠ s primásem Pepou Křiváčkem a za jejich doprovodu jsme zhlédli krásná velikonoční pásma v podání DSF Košuláček a DFS Žarůzek, které fungují pod DDM Hluk pod vedením Míši Hrdinové, Zuzky Pipalové a Katky Říhové.

Po vystoupení následoval program téměř ve všech koutech „domečků“. Ve starých domcích připravily členky loutkového divadla Emil pro děti dílničky. Tvořily se velmi nápadité velikonoční výrobky, jako byly zápichy nebo taštičky s ovečkou. Po dlouhých letech se také na kamnoch vařila škvařezina z devadesáti vajec, která přišla k chuti nejednomu návštěvníkovi. Na dvoře se sešli pletači všeho věku a z vrbových proutků si chystali žily na nadcházející Velikonoční pondělí. V novější části domků si děti zdobily perníčky sladkou cukrovou polevou. Nechybělo ani malování vajec voskem, které si pro návštěvníky připravila paní Jana Jančíková.

Děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě a samotné realizaci Malovaného vajíčka, zvláště městu Hluk za každoroční podporu, paní Martě Dohnalové za proutky, divadélku Emil za krásné dílničky, paní Janě Jančíkové za malování vajíček, kuchařinkám, které připravovaly škvařezinu, cimbálové muzice i dětským folklorním souborům, zvláště jejich vedoucím, a v neposlední řadě také manželům Jelénkovým za krásnou atmosféru na domečcích.

Iveta Remeňová

Kočový Bumbác

Hlucký divadelní soubor Bumbác si vyzkoušel kočovný život umělců, když se svou hrou Slovácko sa nesúdí vycestoval do okolních obcí. V průběhu dvou let odehrál desítky představení.

V letošním roce série představení gradovala opět v Hluku. Koncem března – 25. a 26. – vyprodal obě představení do posledního místa. Jak by ne, všichni se těšili na známé epizody z literární předlohy Zdeňka Galušky v podání hluckých ochotníků. Jejich skvělé divadelní i hudební výkony oceňovalo publikum upřímným smíchem a vřelým potleskem. Po sobotním představení bylo uvedeno a pokřtěno nové logo spolku.

Košť slivovice s besedou u cimbálu

Po několikaleté odluce se do Hluku opět vrátil košť slivovice. Jeho pořádání se ujal folklorní soubor Okluky, který dokázal zajistit 233 vzorků modrých a ostatních destilátů. Soubor vzorků nebyl degustován odbornou komisí a vzorky nebyly komisí bodově hodnoceny. Rozhodnutí bylo v rukou účastníků košty, kteří vzorky hodnotili. Pořadatelé se tak rozhodli z důvodu neměřitelnosti dodané práce „vzorků“ a úsilí při výrobě těchto destilátů. Při degustaci byl nejvíce hodnocen vzorek číslo 127 – durancia Josefa Šimčíka.

V průběhu košty se v obecní restauraci vystřídaly desítky návštěvníků degustující pálenky nejen z Hluku, ale také z širokého okolí. Košť zakončila beseda u cimbálu.

Hucký bombóz

Poslední dubnový den se v sále hlucké ZUŠ uskutečnil další ročník přehlídky dětských cimbálových muzik Hucký bombóz. Představily se muziky z Brna, Uherského Hradiště, Veselí nad Moravou a Hluku. Všichni zúčastnění si vyhráli velký bonbon plný bombózů, které primášům předaly hlucké čarodějnice.

IMat

Čaroslet se stavjáním mája

Počasí si nakonec dalo říct a drželo, jak mohlo. I proto, ale především díky organizaci ze strany Rodičovského sdružení při ZŠ Hluk, které zajistilo diskotéku, skákací hrad a pohoštění pro děti; DDM Hluk, který se postaral o soutěže a vystoupení s tanečky; fotbalistům Spartaku Hluk ve spolupráci s hluckými hasiči, kteří se bez zaváhání chopili úkolu postavit máj; autentické skupině KOMA, která bavila i v dešti desítky lidí na kurtech svým uměním, a městu Hluk, které pomohlo se zázemím celé akce, se Čaroslet a stavjání mája vydařily na jedničku.

Ondřej Kotačka

Čištění potoka Okluky

Potok Okluky vyčistili žáci ZŠ Hluk už ve čtvrtek 20. 4., školička přispěla taky svým dílem v pátek 21. 4. a dobrovolníci v sobotu 22. 4. 2023 vyčistili přírodní památku Červená skalka. Všem, kteří pomohli s úklidem v našem městě a jeho okolí, patří velké díky.

Májová zahradní slavnost v Charitním domově

Vyzdobená zahrada Charitního domova, veselé i tklivé tóny dechovky, vydařené slunečné počasí, rozlévající se vínečko bílé, grilující se voňavé špekáčky, klobásy a steaky, spokojení senioři a jejich skotačící vnoučci a pravnoučci, pobíhající usměvavé pečovatelky a především silné paže dobrovolných hasičů... To vše a mnohem více jsme měli v charitním domově při stavění a následném kácení krásné májky.

Přivítali jsme rádi každého, kdo se za námi přišel podívat. Atmosféra těchto dvou podvečerů byla nezapomenutelná. Poděkování patří Šárce Hudečkové a pečovatelkám v charitním domově, které slavnost pomohly připravit, Tomáši Kučerovi a sboru dobrovolných hasičů z Hluku a také Janu Šimčíkovi a všem muzikantům dechové muziky Pohoda.

Eva Malůšková

Archeologický výzkum při rekonstrukci tvrze

Současné zastupitelstvo města se vzápětí po svém zvolení usneslo na uskutečnění rozsáhlé rekonstrukce nejstarší památky a výrazného symbolu města – tvrze stojící v jeho centru. Samotná rekonstrukce je velmi rozsáhlá, dotýká se všech částí objektu, vyvolává zájem veřejnosti i medií. Bourací i následné stavební zásahy prováděné na této více než 600 let staré památce jsou od počátku rekonstrukce realizovány pod bedlivým dohledem pracovníků Odboru kultury a památkové péče Zlínského kraje, veškeré zásahy do terénu uvnitř i vně tvrze pak neucházejí pozornosti archeologů Slovákého muzea v Uherském Hradišti. Práci těchto dohlížejících institucí nově doplnili také památkáři z Územního odborného pracoviště Národního památkového ústavu v Kroměříži, které zaujaly zatím neznámé stavební prvky, doposud ukryté pod omítkami stěn. Cílem práce archeologů a památkářů je sestavit balík informací, jejichž shromáždění může přinést nový pohled na minulost tvrze, na její stavební vývoj, ale také na představu o životě jejích obyvatel v průběhu jednotlivých staletí.

Rozsah zemních prací nesl předpoklad odkrytí zajímavých archeologických situací. Podobu tvrze z období vrcholného středověku jsme dosud mohli rekonstruovat pouze z písemných pramenů a ze závěrů staršího stavebněhistorického výzkumu. Nové archeologické objevy, které významně doplní pohled na stavební vývoj objektu, byly učiněny pod dlažbou nádvoří, v prostoru před současnou bránou do tvrze i v prostoru za tvrzí, v ulici Za Zámkem.

Při odkrývání vrstev nacházejících se pod nádvořím se již při kopání prvních sond podařilo zachytit torzo kanalizace, která dříve odváděla dešťovou vodu zhruba od místa staré studny pod západní křídlo tvrze a dále ven do vodního příkopu. Sestávala z kamenného základu a cihlové klenby. Nálezy z nánosů na jejím dně vypovídají o tom, že byla funkční ještě v době raného novověku. Z těchto nánosů se kromě střepů keramiky a železných hřebů podařilo vyzvednout například středovou část velké sklenice na víno zdobenou motivem lvích hlaviček a úlomky dalšího raně novověkého skleněného nádobí. Jednotlivé vrstvy uloženin pod nádvořím pak představují soustavu planýrek a navážek, které můžeme spojit s jednotlivými stavebními

fázemi objektu. Pod poslední vrstvou, která ještě obsahovala nálezy z doby stavby tvrze, se pak nachází další souvrství starších splachů, které vydaly nálezy pravěkého stáří. Patří mezi ně střepy keramických nádob, kousky mazanic, vyzdvihnout lze nález oštípaného jádra z radiolaritu, který dokládá místní výrobu pazourkových nástrojů. V prostoru před současnou vjezdovou bránou byly při výkopu pro položení nové kanalizace narušeny základy z cihel a kamení, které lemují vjezd do tvrze. Sahají do hloubky tří metrů a můžou představovat novověkou mostní či vjezdovou konstrukci z období, kdy v tomto místě ještě existoval příkop. Nejzajímavější a zároveň nejvýznamnější archeologické situace se však podařilo odkryt na jižní straně exteriéru tvrze. Zde se ve výkopech pro osazení nádrží a položení inženýrských sítí povedlo odkryt úsek původního vodního příkopu. Již z dřívějších archeologických dohledů v blízkosti tvrze víme, že byl příkop na svém vnějším břehu posílen palisádou. Zjištěním učiněným při současném výzkumu však je, že na vnitřní straně byl jeho břeh zpevněn dvěma řadami dubových kůlů zatlučených hluboko do podloží. Tyto kůly se díky vysoké hladině spodní vody dochovaly dodnes a po vy-

Kanalizace na nádvoří

Pohled do sondy se zachycenou klenbou barokní kanalizace

Řada kůlů ve vodním příkopu

zvednutí bude možné některé z nich datovat pomocí analýzy letokruhů. Kromě toho se zde archeologům podařilo odkrýt rozsáhlý půdorys obdélníkové stavby tvořený masivní zdí z kamenných, cihel a malty. Představuje torzo velké předsunutě vjezdové stavby pocházející z doby, kdy se do tvrze vstupovalo z jižní strany. Je pravděpodobné, že na tuto stavbu navazovaly dřevěné mostní konstrukce vedoucí přes vodní příkop, možná i přes říčku Okluky. Také jednotlivé movité artefakty nalezené v zásepyových vrstvách vodního příkopu odhalují minulost místa. O možných bojích vypovídají nálezy zbraní. Ve vodním příkopu byla objevena bojová sekera, rukojeť tesáku, z mladších vrstev pak byly pomocí detektorů kovů vyzvednuty olovené kulky do mušket. Velké množství střepů kuchyňské keramiky a zvířecích kostí vysypávaných do příkopu svědčí o častém hodování obyvatel tvrze.

Výzkum přinesl nové poznatky o vzhledu tvrze v období vrcholného středověku, podpořil význam dnes již neexistující jižní brány, potvrdil historické záznamy o fungování vodního příkopu jako obranného prvku a dal nahlédnout na úroveň a styl hodování středověkých i novověkých vlastníků tvrze. Rozšířil

také pohled na metodu budování tvrze jako obranného sídla a na intenzitu přestaveb, které proměnily původní vodní hrádek do podoby dnešního zámku.

Zdeněk Kuchař, archeolog Slovákého muzea

Základy vjezdového objektu u jižní části tvrze

hn

V městské knihovně je živo

Blíží se konec školního roku, budou prázdniny, nastává léto a já bych chtěla stručně zrekapitulovat akce a činnost knihovny v uplynulých třech měsících.

Jaro je v knihovně spojeno s Březnem – měsícem čtenářů a s konáním knihovnických lekcí pro děti z mateřské i základní školy. Pohádkovým královstvím, kde vládne královna víl a skřítků, prošly postupně děti ze všech tříd mateřské školy a pozvání na jedno páteční dopoledne v knihovně přijali také rodiče s těmi nejmenšími.

Letošní prvňáčci přišli s paní učitelkou celkem třikrát do knihovny. Každé setkání bylo doplněno čtením pohádek a příběhů, povídkami a ukázkami knih. A v polovině června čeká naše budoucí knihomoly, po prokázání čtenářských dovedností, slavnostní pasování na čtenáře.

Mezi březnovými akcemi nemohla chybět již tradiční Noc s Andersenem. Ta proběhla z pátku 31. března na sobotu

1. dubna. Pro přihlášené děti z 1. stupně základní školy ji připravila knihovna ve spolupráci s Domem dětí a mládeže v Hluku. Celý večer se nesl ve znamení pohádek a ilustrací Heleny Zmatlíkové, jejíž 100. výročí narození si letos připomeneme.

V březnu se uskutečnila také zajímavá beseda na téma Jak si tvořit vlastní život, která přítomným přiblížila téma sebehodnoty, sebeléčení a osobního rozvoje. Paní Sommerová představila spoustu tematické literatury a doporučila další autory zabývající se touto problematikou.

Kdo rád cestuje, má rád přírodu a dobrodružství, přišel v dubnu na cestovatelskou besedu. Pozvání do Hluku přijal mladý cestovatel Štěpán Míšek z Boršic u Blatnice. Příjemnou formou doplněnou o fotografie nám představil svou dobrodružnou cestu na nejvyšší horu Afriky a následné putování napříč čtyřmi vjchodoafrickými zeměmi.

V květnu navštívily knihovnu ještě dvě třídy, a to šestáci a sedmáci. Nebyla to klasická knihovnická lekce, jak jsou děti zvyklé. Tentokrát byla třída rozdělena do týmů a v nich žáci vyplňovali připravené pracovní listy. Práce byla spojena s používáním on-line katalogu. Pomocí těchto pracovních listů byl dětem názorně přiblížen nejen způsob fungování katalogu a orientace v knihovně, ale při doplňovačkách byla představena literatura, která je určena právě pro ně, pro -náčileťe.

Den dětí jsme v knihovně oslavili s těmi nejmenšími v pátek 2. června. Přečetli jsme si pohádku z mravenčí chaloupky a seznámili se s Kamilem a Emilem. Děti se občerstvily jablíčkem, vyrobily si sluníčko a domů odešly s balonkem.

Krásné prázdniny plné zážitků a pěkné léto všem přeje

Romana Jančová, knihovnice

hn

Informace z farnosti

V neděli 28. května 2023 proběhlo v naší farnosti 1. svaté přijímání. Přistoupilo k němu 24 dětí ze třetích tříd. Děti se po celý rok poctivě připravovaly, aby mohly přijmout Pána Ježíše, a nedělní slavnost se opravdu vydařila. Všechny děti zdobily kroje, kostel zase půvabná květinová výzdoba a počasí jen doplnilo krásnou slavnostní atmosféru. Děkujeme rodičům a všem, kteří se podíleli na přípravě svatého přijímání.

V neděli 11. června 2023 jsme se opět po roce setkali na svatém Antonínku, kde se uskutečnila pouť naší farnosti.

V těchto dnech probíhají v našem kostele přípravy na malování. Mše ve všedních dnech se přesunou do pastoračního centra, nedělní do budovy městského kina.

Aktuální informace o bohoslužbách najdete na stránkách farnosti <https://www.farnosthluk.cz>.

Rádi bychom pozvali nejen děti na ukončení školního roku, a to 30. června 2023. V 17:30 proběhne dětská mše svatá a po ní bude na farní zahradě opékání s dalším programem pro děti.

Iveta Remeňová

ZÁVĚREČNÁ DĚTSKÁ

MŠE SVATÁ

k ukončení školního roku

A TÁBORÁK

v pátek 30. 6. 2023
17:30 mše svatá

PO MŠI NA FARNÍ ZAHRADĚ

OPÉKÁNÍ | SKÁKACÍ HRAD | CUKROVÁ VATA

S sebou si přineste špekáčky a pečivo,
pití bude zajištěno.
Uvítáme buchty na společný stůl.

Jak šel čas v mateřské škole

Není to tak dávno, kdy jsme se těšili na nový školní rok. Děti se seznamovaly s prostředím své třídy, nejmenší děti poznávaly nejen své učitelky, atmosféru školy, ale hlavně získávaly nové kamarády. Ani jsme se nenadáli a další školní rok se nám chýlí ke konci. Než však začnou prázdniny, poohlédněme se zpět, protože jarní měsíce jsou v mateřské škole velmi krásné.

V polovině měsíce března navštívily děti 4. třídy fialové a 5. třídy duhové základní školu, kde si zkusily, jak se sedí v lavicích, práci s počítačem, seznámily se s 3D brýlemi a vyzkoušely si pokusy s barvami.

V týdnu od 20. března jsme postupně všechny třídy vynášely Morenu a všichni jsme se těšili, že brzy nastane krásné slunečné a teplé jaro.

Na přelomu března a dubna jsme navštěvovali městskou knihovnu. Paní knihovnice si pro nás připravila poutavý program. Děti si nejen vyslechly povídání o skřítkovi, ale také pomáhaly hledat a párovat ponožky.

13. dubna k nám opět zavítalo sférické kino. Ve velké kopuli jsme tentokrát sledovali Život stromu.

Ve středu 19. dubna měly děti 4. tř. fialové a 5. tř. duhové další projektový den informatiky v mateřské škole.

Den Země jsme oslavili v pátek 21. dubna, když jsme na školní zahradě zasadili 6 nových keřů. Také jsme si popovídali o nutnosti pořádku a třídění odpadu. S dětmi jsme se pak vydali uklízet okolí mateřské školy.

Ve středu 26. dubna k nám zavítalo Divadlo Barborka s pohádkami o zvířátkách.

Květen je měsíc, na který se moc těšíme. Chystáme totiž s dětmi pro maminky besídky, ale i drobné dárečky. Velkou odměnou je nám pak úsměv každé maminky. Besídky ke Dni matek se konaly 15., 17. a 18. května. Květen je také měsíc, kdy vyjíždíme na školní výlet. Letos jsme vyrazili na zámek Milotice. 3., 5. a 19. května se kluci proměnili v chrabré prince a děvčátka v nádherné princezny.

Od 9. do 11. května si děti zahrály na zahradníky. V Zahradnictví U Vaškoviců nás mile přivítali, provedli a ukázali nejružnější rostlinky, bylinky, stromky i keře. Na závěr si každý zasadil své rajčátko, které si odnesl domů. Majitelům zahradnictví mockrát děkujeme.

10. a 11. května se v odpoledních hodinách uskutečnil Zápis dětí do mateřské školy.

12. května proběhl Školkový fotbalový turnaj. Své síly proti sobě změřily děti ze 6. a 1. třídy, ze 2. a 3. třídy a samozřejmě i děti ze 4. a 5. třídy. Za jejich zapálení pro hru patří všem velká pochvala. Ta náleží také organizátorům této akce.

V úterý 16. května jsme v naší mateřské škole uspořádali ve spolupráci s MAS Hornácko a Ostrožsko metodický workshop „Výlet do písničkáře“. Kreativní práci s hudbou paní učitelkám z mateřských škol Hluk, Kunovice, Hrubá Vrbka, Blatnice pod svatým Antonínkem nastínil pan dr. Petr Jan Novák.

Ve čtvrtek 18. května se vydaly děti duhové třídy se svými učitelkami do Starého Města na akci Sportuj 23. Děti si měly možnost vyzkoušet různé sportovní aktivity, kterými byly hokej, tenis, házená, fotbal, florbal, kolečkové brusle, stezka odvahy, šachy i tanec.

V úterý 23. května předvedly písně, básně, tanečky děti z 5. třídy duhové na besedě se seniory.

Ve středu 24. května proběhlo focení tříd na společnou fotografii a nejstarší děti, které odcházejí po prázdninách do základní školy, se fotografovaly na tablo.

Dny od 22. května byly plné překvapení. Nejprve jsme si zasloužili sportovní výlet na městském stadionu. Absolvovali jsme 3 disciplíny – běh, skok a hod míčkem. Všechny děti si zasloužily odměnu. Nejlepší šestice sportovců ze 4. a 5. třídy se navíc zúčastnila Školkové olympiády v Uherském Hradišti.

V dalších dnech se u nás dveře netrhly s kulturním vyžitím. Paní učitelky si pro děti připravily pohádku, kterou dětem zahrály 31. května. Na oslavu Dne dětí 1. června k nám zavítal kejklíř Vlasta a v pátek jsme si užili „Čarodějnické zpívání“. Toto vystoupení pro nás připravila ZUŠ Hluk.

29. května, 5. a 12. června jsme se koukli dětem na zoubek. Přednášku s názvem „Dentální hygiena“ si pro děti připravila dentální hygienistka z Polikliniky Můj lékař.

V červnu se pravidelně vydáváme na Putování za myslivci. Velkou tradiční akcí je také cvičný požární poplach v dopoledních hodinách a odpoledne Táborák s hasiči.

V sobotu 10. června přivítala skupinka dětí z mateřské školy nově narozené občanky.

Neodmyslitelnou akcí konce června je Rozloučení s předškoláky – pasování na školáky, které se letos uskuteční v městském kině 26. června.

Mateřská škola se letos z důvodů rekonstrukce elektroinstalace zavře 30. června. Celý měsíc červenec budou uzavřena obě pracoviště.

Na náměstí bude v měsíci červenci probíhat prázdninový úklid. A v MŠ Družstevní, motýlkové bude probíhat stěhování, příprava na rekonstrukci a samotná rekonstrukce elektroinstalace. Po rekonstrukci budou probíhat úklidové a stěhovací práce. Z tohoto důvodu bude Mateřská škola Hluk, Družstevní (motýlková) uzavřena oba měsíce – červenec i srpen. Částečný omezený provoz bude probíhat v srpnu, a to na odloučeném pracovišti na náměstí Komenského v 6. třídě modré. A také ve školní družině.

V září se na nové i stávající děti budeme velmi těšit.

Všem dětem i jejich rodinám přejeme krásné prázdniny plné bohatých zážitků.

Lenka Prachařová

Sportovní úspěchy žáků základní školy

hn

Jaro letošního roku přineslo mnoho sportovních soutěží a utkání, kterých se zúčastnili žáci hlucké základní školy a vybojovali řadu vynikajících výsledků a umístění.

Stříbro z halové olympiády

1. stupně

Dne 21. 3. 2023 se naše škola zúčastnila halové olympiády 1. stupně ZŠ v Uherském Hradišti. Naši sportovci potvrdili skvělou formu a podali zde vynikající výkony. Ve většině disciplín obsadili medailové pozice. Získali zde celkem 12 medailů – z toho 1 zlatá, 4 stříbrné a 7 bronzových. V konkurenci 7 škol vybojovali a zaslouženě obsadili stříbrnou příčku.

Odznak všestrannosti olympijských vítězů – okresní kolo

Dne 21. 4. 2023 se naše škola zúčastnila okresního kola OVOV, které se konalo v Uherském Brodě. Pro naše žáky to byl medailový pátek.

V soutěži jednotlivců se nejlépe dařilo Klárce Humplíkové, Aleši Buriánovi, Denise Minaříkové a Sebastiánovi Krausemu, kteří ve svých kategoriích nenašli konkurenci, obsadili 1. místo.

Stříbrnou medaili si odvezli Simona Janušová, Jan Novák, Julie Pančíková a Jiří Galda. Další medaili pro naši školu zajistila Anna Mitáčková, která podala vynikající výkony a vybojovala bronz.

Všichni žáci nás budou reprezentovat na krajském kole v Otrokovicích.

Ani v soutěži družstev ve složení: Matěj Burda, Jiří Dohnal, Vojtěch Skuček, Aleš Burián, Liliana Širůčková, Kateřina Dominiková, Anna Mitáčková, Tereza Omelková jsme nezapomněli

a cinkalo to medailemi. V konkurenci osmi škol jsme vybojovali bronz.

Krajské kolo:

Dne 24. 5. byl opět velký den našich sportovců. Na krajském kole OVOV získali první místa a postup do celorepublikového finále Aleš Burián, Sebastián Krause a Denisa Minaříková. Krásné druhé místo obsadil Jan Novák.

McDonald's Cup

Naši školu na turnaji McDonald's Cup reprezentovali žáci 1.–3. a 4.–5. tříd. Mladší kategorii se podařilo postoupit do okresního finále. Starší kluci neprohráli ve skupině ani jedno utkání a postoupili do čtvrtfinále, mezi postupující čtyřku se bohužel, po smolné prohře, letos neprobojovali.

Ve středu 10. 5. se v tréninkovém centru FC Trinité Zlín na Vršavě konalo krajské finále McDonald's Cupu. Naši školu reprezentovali kluci v kategorii 1.–3. tříd. V celém turnaji nepoznali hořkost porážky a postupně porazili soupeře z Bystřice, Zlína a Brumova, jediná bodová ztráta přišla v podobě remízy s Velkými Karlovicemi. Ta nás bohužel stála postup do republikového finále. O pár vstřelených branek nás Karlovice předskočily a ve

skupině jsme nakonec skončili druhí. Kluci se rvali ze všech sil a hráli velmi líbivý fotbal, plný krásných individuálních i týmových akcí. Poděkování patří nejenom hráčům za předvedené výkony, ale také rodičům za pomoc s dopravou a vytvoření skvělé atmosféry. V neposlední řadě bychom chtěli poděkovat fotbalovému klubu Spartak Hluk za dlouhodobě skvěle fungující spolupráci.

Úspěch ve štafetovém poháru

Dne 28. dubna proběhl štafetový pohár žáků 1. stupně ZŠ v Uherském Hradišti. Naši žáci opět zářili. Získali stříbrný pohár za druhé místo a v individuálních disciplínách (skok z místa a hod medicinbalem) byli Klára Humplíková a Aleš Burián naprosto bezkonkurenční a získali první místa.

Ve čtvrtek 11. 5. proběhlo v Holešově krajské kolo Štafetového poháru. Družstva soutěžila v kategoriích 1.–3. a 4.–5. ročník v disciplínách 8x 100 m a 8x 200 m.

V závodu na 8x 100 m to cinklo zlatem v kategorii 4.–5. ročník.

V celkovém pořadí se po součtu všech disciplín naše škola umístila v konkurenci deseti škol na skvělém třetím místě!!!

Pohár rozhlasu 2023

Dne 10. 5. proběhl v Uherském Hradišti Pohár rozhlasu, soutěž žáků druhého stupně v lehké atletice. Nejlepšího umístění dosáhla Natálie Matušová, která zvítězila ve vrhu koulí výkonem 9,63 m. Z dalších výborných výsledků vybíráme 2. místo Jiřího Dohnala v běhu na 1000 m, 4. místo Štěpána Kosorina ve skoku vysokém, 5. místa Emily Sochorcové ve skoku dalekém a Matěje Burdy v hodu kriketovým míčkem, 7. místo Matouše Benička ve skoku vysokém a 8. místo Samuela Prajzy ve vrhu koulí.

Softball – B-ball

Po celý školní rok se třída 4. A zapojuje do školní softballové ligy. Získala několik vítězství a mnoho cenných zkušeností do dalšího roku. Celkově v této soutěži žáci vybojovali 3. místo.

ZŠ

hn

Úspěchy hlucké ZUŠky

Po čtyřech letech proběhlo 27. dubna v Kroměříži krajské kolo soutěže základních uměleckých škol ve hře na elektronické klávesové nástroje, kde naši školu reprezentovali Lenka Mitáčková, Filip Blaha a Jan Kadlček ze třídy Radovana Říhy. Všichni se umístili na 1. místě své kategorie (všichni tři tak zopakovali stejný úspěch z roku 2019) a postoupili do závěrečného ústředního kola, které proběhlo v Praze. Cenu absolutního vítěze navíc získal Jan Kadlček a panu učiteli Říhovi byla udělena zvláštní cena poroty za pedagogické vedení.

Všem srdečně blahopřejeme a děkujeme za krásnou reprezentaci!

ZUŠ

Filip Blaha

Jan Kadlček

Lenka Mitáčková

Pestré jaro v domě dětí

Pomalu jsme se dostali k zakončení naší pravidelné činnosti. V tomto školním roce jsme v 39 otevřených kroužcích evidovali přes 500 přihlášek. Zažili jsme spoustu radosti, zábavy, příjemných chvil i úspěchů.

Na velké přehlídce Už bude máj se 23. dubna předvedly nejen pohybové kroužky. Zaplněné hlediště tleskalo mažoretkám – skupinám i sólistkám, folklorním souborům Košuláčku a Žarůžku doprovázeným dětskou cimbálovou muzikou ZUŠ Hluk, tanečním kroužkům Popdance a Minipopdance, trampolínkám a sportovcům ze Sportíku. Představili se rybáři, myslivci, modeláři, jóga pro předškoláky, počítačové kroužky – Python, programování a 3D tisk...

Čaroslet se stavjáním mája, akce uspořádaná 28. dubna ve spolupráci s rodičovským sdružením, městem Hluk a fotbalisty, se také vydařila. Připravili jsme zábavné úkoly, taneček a vystoupily malé mažoretky. DDM Hluk uspořádal v sobotu 13. května také soutěž Oblastní kolo skupin klasická mažoretky. Do Hluku se sjelo na 300 soutěžících a zhruba 500 diváků. Celá soutěž odstartovala dopoledne u městského koupaliště, kde se skupiny utkaly v pochodovém defilé. Do kroku jim vyhrávala dechová hudba Šarovec s kapelníkem Michalem Vackem. Klání pokračovalo v odpoledních hodinách v hlucké sportovní hale. Týmy z Hluku, Holešova, Hranic, Zlína, Mohelnice, Vratimova, Moravské Třebové, Říčan a Kroměříže předvedly před zaplněným hledištěm své pódiové formace. Soutěžilo se v pěti kategoriích – minima-

žoretky, mladší děti, starší děti, juniorky a seniorky. Počasí při dopoledním defilé nám přálo, děvčata předvedla skvělá vystoupení a vše probíhalo hladce. Děkujeme městu Hluk, sponzorům a také mnoha ochotným rodičům za pomoc s organizací této výjimečné akce. Naše mažoretky byly úspěšné. Získaly 1 zlatou, 2 stříbrné a 1 bronzovou medaili a všechny skupiny postoupily do semifinále kola. To se konalo 20. května v Otrokovicích. Na mistrovství ČR postupují opět všechny naše skupiny. Do Mohelnice z druhého místa skupina MiniHlučanky a z prvního místa miniformace Hlučanky. Pojede s nimi také velká skupina zkušených mažoretek s netradičním vystoupením show corps. Na MČR v Poděbradách se probojovaly z prvního místa Kočičky a ze třetího místa Smajlinky.

Folklorní soubory se připravují na další vystoupení. Žarůžek s CM ZUŠ Hluk bude naše město reprezentovat na Kunovském létě. Všechny soubory se pak předvedou ve společném programu v rámci Svatovavříneckých hodů v Hluku.

V současné době rozvíjíme svou kreativitu a organizační schopnosti při finálních přípravách letních táborů. Zhruba 200 dětí s námi stráví společné chvíle na šesti příměstských a jednom pobytovém táboře.

Tým domu dětí vám přeje hezké léto a všem dětem úžasné prázdniny!

Michaela Hrdinová

Den otevřených dveří na Rajčovně

Hned na začátku chceme poděkovat za podporu vedení města. A těší nás, že si našli čas a přišli se i s rodinami v neděli do domků podívat.

Bohužel, napečené buchty už na neděli nezbyly. V sobotu totiž navštívilo Rajčovnu kolem dvou stovek „milovníků lidového stavitelství“: z Prahy, Zlína, Brna, Ostravy, Pardubic, Luhačovic a dalších větších měst, nesmíme zapomenout ani na návštěvníky z druhé strany hranic, z Nového Města a Trenčína.

Neděle – je zajímavé, že se to tak dá říct – patřila návštěvníkům z dědin a obcí z blízkého okolí. Zmíníme třeba Vlčnov, Nivnici, Havřice, ale i Šardice, Lanžhot, Hustopeče, Osvětimany, dále potom Horní Lideč, Soláň... a mnohé další, tak jak si to můžeme přecíst „v naší domečkové pamětní knize“.

Oproti předchozímu dni byla sice návštěvnost o pár desítek lidí menší, ale zase zbyl čas na různé dotazy. Předali jsme svoje zkušenosti, kontakty na šikovné řemeslníky, slovně řešili zehlení všedního kroje, poradili, jak vypěstovat pěkné obyčejné muškáty – mimochodem, my máme některé odnože původní, skoro 20 let staré. Stihli jsme si zazpívat pár slováckých písniček, mladí nadšenci zacifrovali.

Naše starší nohy toho měly za oba dny již docela dost. A to nám s přípravou a prováděním i výkladem pomáhala celá naše rozvětvená rodina. Ale spokojenost návštěvníků nepřijemnosti zahladila: vždyť poděkování těch, kteří domky i v průběhu roku rádi navštěvují, vždycky potěší.

Pro bezbariérový přístup hlucké domky poslední dobou rádi navštěvují i vozičkaři. Spolu s nimi jsme už v pátek „prověřili“ všechny kouty nové části muzea. A nestačili jsme se divit, kam se všude a s přehledem dostali!

Určitě pro nás dlouho zůstane v paměti i skupinka neslyšících kolařů ze Zlína. Do znakové řeči jsme překládali rukama, nohama, ale nakonec jsme se přece domluvili. A při potlesku pro nás, který oni vlastně neslyšeli, jsme se všichni upřímně rozesmáli.

Co se týká Hlučanů, byla jich tu jenom hrstka, ale docela chápe-

me, že tu už byli tolikrát a že přichází spíše na kulturní akce. O to víc si ale vážíme těch našich „skalních“, jak je nazýváme. Ti jsou tady skoro domácí, projdou domky snad už po padesáté, nabídnou pomoc nebo přinesou něco po rodičích či prarodičích do domkových sbírek. Moc si toho vážíme a děkujeme. Stejně tak i obyvatelům Rajčovně za krásné starodávne kosatce a pivoňky, které si každoročně můžeme nařezat v jejich zahrádkách do malovaných džbánů.

V průběhu soboty a neděle jsme tu zažili i hodně kuriozních situací. Často jsme v poměrně rozsáhlém prostoru pěti domků pomáhali najít „ztraceného“ dědečka, vnučku nebo odložený fotoaparát.

Přiznáváme ale, že na rekordní počet návštěvníků jsme letos nedosáhli. Zato na dvorku a v jizbách panovala pohodová, až domácí atmosféra. Úplně neznámí lidé všech věkových kategorií tu na chvíli našli společnou řeč. A to je pro nás určitě víc než lámat rekordy. A za to patří všem našim příznivcům obrovské poděkování.

Ovšem – jeden rekord byl přece jen překonán. Jedna z návštěvnic v prostorách domků, s krátkou přestávkou na oběd, strávila skoro 7 hodin!

P.S. Snad ještě poznámka nakonec. O víkendu se tu nevypila ani kapka alkoholu. Nebyl prostě čas nalévat... A pokud víme, nikdo si zatím nestěžoval.

Ludmila a František Jelénkovi

hn

Akční den dětí

V pátek 2. 6. 2023 se uskutečnil plánovaný Akční den dětí. Dle reakcí hlavních účastníků i jejich zákonných zástupců lze tuto oslavu považovat za vydařenou. Děti se mohly podívat na veterány, ať už z řad těžké techniky, tak osobních aut či motocyklů. Své vybavení přijeli ukázat státní i městští policisté a hlučtí dobrovolní hasiči. Děti velice rády využily možnost si vše vyzkoušet, do všeho si sednout a stát se na okamžik neohroženým hasičem či policistou. Velký zájem byl o soutěže všeho druhu, stejně jako malování na obličej či jízdu nad koruny stromů. Krásným zpestřením pak byla ukázka a povídání o dravcích ze Stanice ochrany fauny Hluk pod vedením pana Koňářka. Všem, kteří se za tento den pro děti přičinili, patří velké díky.

Ondřej Kotačka

Pouť Domáciho hospice Antonínek

Klienti Charitního domova s obyvateli domu s pečovatelskou službou v Hluku se díky ochotě a vstřícnosti charitních pracovníků zúčastnili děkovné a prosebné Pouti Domáciho hospice Antonínek, která se konala první červnovou sobotu na Svatém Antonínku.

Domácí hospic tuto pouť pořádá již několikátý rok. V letošním roce mši svatou sloužil dlouholetý nemocniční kaplan v Brně P. Leo Zerhau, který v roce 2013 stál u založení Kato­lické asociace nemocničních kaplanů.

Po mši svaté byli všichni pozváni na agapé, kde mohli zájemci rozmlouvat a doptávat se přítomných pracovníků hospice na vše, co je zajímalo kolem domácí péče.

Eva Malůšková

hn —

Hospicový lékař relaxuje s padákem

Jedním z lékařů Domáciho hospice Antonínek je šestapadesátiletý Jaroslav Minařík z Luhačovic. Kromě toho je anesteziologem v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně a setkat se s ním můžete také v ordinaci léčby bolesti. Praktikuje akupunkturu a vyučuje budoucí zdravotníky na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Původně chtěl přitom po maturitě na gymnáziu v Uherském Brodě studovat veterinární lékařství.

Jakým řízením se stalo, že jste se nakonec nestal lékařem zvířat, ale lidí?

Cesta za vysokoškolským vzděláním pro mě byla docela komplikovaná. Na veterinu jsem sice udělal přijímací zkoušky, ale z gymnázia jsem nedostal doporučení ke studiu na této vysoké škole. Vybírat jsem si mohl pouze z některé vojenské školy. Zvolil jsem medicínu na Fakultě vojenského zdravotnictví v Hradci Králové. Po dvou měsících studia jsem ale zase stál před volbou. Pokud budu chtít pokračovat ve studiu, musím se zříct rodiny a vstoupit do strany. S touto nabídkou jsem nesouhlasil, proto jsem ze studií v Hradci Králové putoval na dvouletou základní vojenskou službu. Medicínu jsem potom vystudoval až po vojně v Olomouci.

Za co měla vaše rodina politickou kaňku, že jste se musel potýkat coby student s takovými problémy?

Byla to taková klasika. Rodiče byli věřící a tatínek navíc neměl problém okomentovat tehdejší režim tak, jak ho viděl.

Pacienti si pochvalují váš lidský přístup, že si na ně uděláte vždy čas a jdete skutečně po kořeni jejich zdravotních problémů.

Spoustu nemocí máme psychosomatických, proto se vždy snažím zjistit, co mí pacienti v posledních měsících prožili, než se objevily jejich zdravotní problémy. Často sem patří i neodpuštění, nějaké staré křivdy a vnitřní zranění. Společným povídáním se dostáváme ke kořenům jejich problémů.

Většina lékařů ale dnes nemá zájem s pacienty takto mluvit.

Myslím, že to není o tom, že by neměli zájem. Spíše se to ve škole a později ani v praxi neměli od koho naučit. Jsme nasměrováni na výkon, že máme před sebou důležité věci. V tomto konkrétním okamžiku se jednalo o biopsii – odběr konkrétního vzorku tkáně. Na to, abychom toho dosáhli, jdeme na sál, kde vše řešíme standardně a uděláme výkon s narkózou.

Bydlíte v Luhačovicích, pracujete ve zlínské nemocnici, jste anesteziologem, zabýváte se léčbou bolesti, máte soukromou praxi a vyučujete na vysoké škole. Proč jste se v tomto velkém vytížení rozhodl ještě pro práci v hospici?

V Domácím hospici Antonínek pracuji téměř čtyři roky od počátku jeho činnosti. Líbil se mi tým a jeho přístup k pacientům. Nikdy jsem tohoto rozhodnutí nelitoval. Je to zajímavá práce, i když patří mezi ty náročnější, na které musí mít člověk dost energie, aby se udržel v kondici. Fascinuje mě, jak zdravotní sestry, které s rodinami nemocných tráví mnohem více času než my lékaři, komunikují a otevrou kanály, které se otvírají třeba po třiceti letech života. A proč právě Domácí hospic Antonínek? Je velmi pěkné spolupracovat s kvalitními lidmi, kteří dělají svou práci srdcem a klidně pojedou sedm, osm, devět, deset hodin i v noci. Svou práci se snažíme pro rodiny vytvořit

pocit jistoty a opory. Někdy je to pro ně hodně náročné. Doprovázení člověka od narození až do konce života mě naplňuje.

Službu domácího hospice využívají lidé v terminálním stavu. Není to pro vás jako pro lékaře demotivující, když víte, že je už nevléčíte, že se blíží jejich závěr života?

Před deseti lety mi zemřela manželka. Aniž bych to chtěl, mohl jsem si tehdy paliativu vyzkoušet přímo doma v praxi. Když se ale ohlédnou ještě více zpět, tak vidím, že se mi příbuzní vždy starali o své blízké a dochovali je až do smrti, i když neměli zdravotní vzdělání. Přijde mi to proto přirozené. Tato léčba není o umírání, ale o životě. Paliativa je lidský přístup. Když se bavíme s kolegy z našeho hospicového týmu v čele s jeho vedoucím panem Radkem Nohálem, shodneme se, že nikdo z nás nemá křišťálovou kouli a nevíme, kdy, kdo zemře. Měli jsme těžce nemocné lidi, jejichž příbuzným lékaři v nemocnici řekli, že jsou na tom jejich blízcí už tak špatně, že nezvládnou ani převoz domů. Oni si jich přesto domů vzali a ti lidé potom žili ještě dlouhé měsíce a ve výjimečných případech třeba i jeden až dva roky.

Čím si to vysvětlujete?

U několika hospicových pacientů se mně stalo, že když jsem s nimi poseděl, trošku jsme si povykládali, oni se ztišili a potom neměli deset, dvanáct hodin bolesti, aniž by potřebovali léky. Myslím si, že je velmi důležité, aby se cítili ve své rodině bezpečně, přijímání a milování.

Mohl byste laikům přiblížit rozdíl mezi péčí v domácím hospici a paliativní péčí v nemocnici?

I v nemocnici se snažíme vytvořit prostředí, ve kterém se budou pacienti cítit dobře a příjemně. Někdo z nemocnice ani nechce jít domů. Důvody mohou být různé. Patří sem i ty, aby nebyli svým bližním na obtíž. V nemocnici nyní pořádáme rodinné konference. Na nich blízké informujeme, co obnáší pro pacienty pobyt v nemocnici, ale také co čeká od péče v domácím prostředí. U vážně nemocných pacientů se snažíme s kolegy koordinovat léčebné postupy tak, aby nebyly dělány zbytečné výkony a aby nemocný měl možnost se seznámit a pochopit svůj zdravotní stav, možnosti, perspektivy a podle toho se zařídit. Součástí týmu jsou kromě lékařů psycholog, nemocniční kaplan a zdravotní sestra se zaměřením na paliativní péči. Psychologa a kněze máme ale samozřejmě i v domácím hospici. Doma je pro pacienty největším bonusem, že jsou ve svém prostředí, které znají, a obklopeni svými blízkými. I náš domácí hospic poskytuje podle potřeby odbornou péči z řad zdravotních sester a lékařů čtyřadvacet hodin denně po všechny dny v roce.

Je těžké skloubit službu v Antonínku s nemocnicí a soukromou praxí?

Spíše je to o tom, jak to vnímají blízcí. V nemocnici se nyní věnuji nejvíce léčbě bolesti, intenzivní medicíně a anesteziologii. Jako koníček si udržuji vyšetřování pilotů k udělení zdravotní způsobilosti a ošetřování sportovců. Když sloužím v hospici, jedu zase třeba i do malých vesniček v horách a lesích. Při cestě za nimi si mohu užívat třeba půl hodiny pohledu na krásnou přírodu. Je to všechno úplně jiná dynamika. Pro mě je vlast-

ně práce v hospici určitým přibrzděním, které je dobré si vyzkoušet, aby člověk zůstal pevně nohama na zemi.

Máte nějaký volný čas? Jak čerpáte sílu a energii do dalších dnů?

Mám doma čtyřapůlletou dcerku, se kterou rád trávím volný čas. Kromě toho létám na motorovém padáku a nyní si dělám pilotní zkoušky na vírník. Už jsem navrhoval, že až bude první červnovou sobotu na Antonínku pouť našeho domácího hospice, že bych se tam potom mohl také prolétnout s padákem. Dále cvičím tai-chi, což je sice bojové umění, ale s vnitřním zaměřením, kdy bychom si měli umět vše uspořádat v sobě, abychom byli schopni ustát něčí útok. To se mně líbí.

Lenka Fojtíková

MUDr. Jaroslav Minařík se narodil 17. 9. 1966 ve Zlíně. Po maturitě na gymnáziu v Uherském Brodě vystudoval medicínu na Univerzitě Palackého v Olomouci. Většinu svého profesního života pracuje v Krajské nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně, kde se nyní věnuje nejvíce léčbě bolesti, intenzivní medicíně a anesteziologii. Má soukromou praxi akupunktury a vyučuje na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Od roku 2019 je členem a vedoucím lékařem multidisciplinárního týmu Domácího hospice Antonínka. Miluje létání a cvičí tai-chi.

MUDr. Jaroslav Minařík ve své ordinaci ve zlínské nemocnici.

MUDr. Jaroslav Minařík nesl vloni při Pouti Domácího hospice Antonínka obětní dary.

Národní skautské jamboree v Hradci Králové

Národní skautské jamboree v Hradci Králové přineslo nezapomenutelné zážitky pro skauty a skautky z celé České republiky. Mezi účastníky se počítala i družina Svišťů z hluckého oddílu Kon-Tiki se svými vedoucími Lindou a Háňou. Celkem se na akci sešlo přibližně 5000 skautů a skautek a bylo to pro ně pět neuvěřitelných dní v areálu parku 360.

První den byl věnován utáboření a slavnostnímu zahájení akce. Druhý den byl plný práce se skautskými stezkami a také mnoha nevšedních výzev, kterým se účastníci věnovali s plným nasazením. Následoval třetí den, který byl vyhrazený výletu do Hradce Králové. Skauti si zde užívali her a soutěží s jinými oddíly a měli možnost zhlédnout i zásah IZS, který nabídl nevšední zážitek.

Čtvrtý den se zaměřil na skautské odborky, kdy se účastníci mohli věnovat různým dovednostem a oblastem zájmu. Pátý den byl vyvrcholením celého jamboree, kdy se konala velká hra, kterou si všichni náramně užili. Po hře následoval volný program s přednáškami, hrami a koncerty, který nabídl skvělou zábavu a možnost objevovat nové věci. Večer pak skončilo jamboree slavnostním ceremoniálem, který byl pro všechny nezapomenutelným zážitkem.

Skauti z družiny Svišťů si na jamboree užili mnoho skvělých momentů. Společné vaření, různorodé hry a setkání s dalšími skauty nabídl neopakovatelnou atmosféru. Díky doprovodným

programům byl každý večer plný vzrušení a radosti. Skauti si navíc na jamboree našli nové přátele a těší se na další podobné akce, které je čekají v budoucnosti.

Hana Marečková a Linda Říhová

Skautská výprava uctila památku popravených skautů

V malebné krajině Beskyd pod Lysou horou se na počest skautů popravených v dubnu 1945 za účast v protinacistickém odboji tyčí kamenná mohyla Ivančena. Každoročně v dubnu o sobotě nejbližší svátku svatého Jiří, patrona všech skautů a skautek, se stovky z nás vydávají na tradiční výstup k mohyle, aby na ni přidaly další kameny a uctily památku obětí.

Naše výprava vyjela do Beskyd už v pátek večer, aby připravila malovaný kámen s našimi podpisy, a brzy ráno pak vyrazila na strmou cestu k vrcholu. Během výstupu jsme potkávali desítky dalších družin a nahoře na kopci už nás byly stovky. Během slavnostního nástupu a zpěvu národní hymny se mezi stromy nedalo dohlédnout na konec zástupu skautů a skautek, kteří přišli vzpomenout jako my. Byl to nezapomenutelný a vznešený okamžik.

Po slavnostní ceremonii byla příležitost poznat se s dalšími družinami a připravit si oběd v přírodě. Každý, kdo vystoupal na vrchol, dostal jako vzpomínku zelenou nášivku či placku, kterou si mohl připnout na svůj skautský kroj. Vzpo-

mínkový výstup k mohyle Ivančeně je příležitostí k připomenutí hodnot skautského hnutí a jeho schopnosti vést k pozitivním změnám ve společnosti.

Iveta Nahodilová

Naši dědáček, to byli „sekáč“

Když se člověk dožije vnoučat, tak to nedá, aby si nevzpomněl na svoje prarodiče a na určité rozdíly ve vztazích.

Například na Slovácku bylo oslovení v rodině takové: Svým prarodičům jsme „onikali“, svým rodičům jsme vykali a naše vnoučata už nám tykají. Naši rodiče něžně oslovovali své rodiče maměnka, tatíček a prarodiče baběnka a dědáček (slova děda a baba byla oslovení negativní. Většinou v pohádkách byla baba čarodějnice a její zlý děda). My jsme rodiče oslovovali tatinek a maminka nebo tatka a mamka a prarodiče babička a dědeček. Oba rodiče jsme nazývali „naši“ a rodiče druhých byli nazýváni „vaši“. „Já to požaluju našim a vaši si to s tebou už vyřídí“, je příklad výhrůžky z našeho dětství, kdy „naši“ byli **vždy dva**. Připomíná mně to jeden jazykolam z dětství:

„Poslali mě naši k vašim,
aby přišli vaši k našim.
Když nedojdu vaši k našim,
tož nedojdu naši k vašim“.

V dnešním oslovení převládá u našich vnoučat oslovení táta a máma a my jsme pro ně děda a babča. Ať se to líbí nebo ne, vývoj pokroku ani jazyka nezastavíme.

Oslovení či označení, že je někdo *sekáč*, taky změnilo svůj význam. Základní význam slova *sekáč* je ten, kdo něco ručně seká (to je nejčastěji tráva, jeteloviny a obilí).

Sečení před érou kombajnů a sekaček, to byla nekonečná práce od jara do podzimu a navíc fyzicky a pohybově velmi náročná. Byla to práce mužská, a kdo ji zvládal, byl *sekáč*. Sekáči byli většinou mladí silní zdatní mladíci, dokonce i vzhlední, a tak se dostal v dnešní době název *sekáč* mimo sféru fyzického sekání jen na tu vzhledovou stránku dané osoby.

Můj dědáček Jan byl vyhlášený dobrý sekáč a to od mládí až do svých 80 let sekl jen svou vlastní kosou. Byl asi tak 185 cm vysoký, dobře urostlý a jak s úsměvem říkal: „Vyrůstl sem ze střešní a planých hrušek, maměnka prý chleba dělily po smrti tatíčka mezi tři kluky a jednu círku jak šafrán“. Výchovu měl svéráznou. Vyprávěl mně, že když jako osmiletý šel s matkou a sourozenci z pohřbu, tak mu nejstarší z bratrů Franta zakroutil bolestivě uchem a řekl: „Dyž tatíček umřeli, tož včil ťa budu bit já.“ Začal se učit séct v deseti letech (už po školní docházce) ve službě u sedláka. Přes „profesi pacholka“ se vypracoval na vyhledávaného sekáče. Od jara do podzimu sekl a sekl. Chodil sekat louky, později obilí až do „Rakús a doma na panském Lichtensteinům“. Když se později přiznal do Hluku, tak chodil séct na Penkův statek. Tady se odehrála příhoda, kterou mně vyprávěl, když mě ve svých 80 letech učil sečení:

„Znáš strýca Matěja?“

Odpověděl jsem: „Znám a jejich Lidka je moje spolužačka.“

A vyprávění přerušované připomínkami k mému sečení pokračovalo.

Matěj byl urostlý chlap a rád se chválil, že je najsilnější z celého Hluku. V té době mu bylo tak pětadvacet a mně něco přes padesát.

Na statku ohlásili sečení, tož sme sa zešli pod Babíma horama u Penkovéj ovčárny. Bylo nás tam kolem dvacíti a šafář nás na lúce rovnal za sebe do řady tak, aby ti rychlejší byli vpředku a táhli ostatních tak, aby sa poséklo co nejvíc. Já sem tam už byl nekolikrát na tejto práci, tož šafář věděl, co su zač, a Matěja däl za mě. Matěj začal řvat jak tur, to on uměl, že budu zdržovat. Byl tam na sečení poprvní a vypadal na pohled pevnější než já. Tož ho šafář dal přede mě. Tehdä sa chodilo séct v takových pantoflách s otevřenú patú, aby sa nohy nepotily, a tak sme sékli jeden druhém za patama. Já sem sa podřídil, ale začal sem sa trochu haňbit, že už su starý na sečení do akortovéj partie. Věděl sem, že mosím mět kosu dobře narychtovanú a sečení není enom o sile (to ťa chcu včil naučit, dodali dědáček a pokračovali ve výkladu). Začali sme séct a tak po sto krokoch sem viděl, že Matějovi kosa v rukách nejak nesedí a v tempu polevuje, tož sem si řekl:

Včil ti ukážu, ty všiváku, co ešte umí starý dědek.

Kosa mě v rukách enom hrála jak cigánovi husle, tož sem zrychlil tempo a při konci pokosu mu špica mojej kose dycky enom zasvišťala před jeho holýma patama, tak na dva prsty.

Matějovi po chvílce zrudl jeho silný zátylek a začal sa potit „jak dvérca od chlěva“. Při dokončení řádku až na dvě sta kroků dlúhého sme všeci zastavili sečení. Matěj sa ke mně obrátil, odplúl si a ztekle na mě vrésk: „Dědo, vy sa potúchle smějete jak satáš a já sem z hrůzú trnúl, kdy mě špicú kose rýpnete do paty. Já před vama séct nebudu! Chlapé, co to čuli, sa enom uškřdali. Další řádek Matěj nastúpl jak beránek za mě. Po skončení sem Matějovi pobrusil a porychtoval kosu a on mně za to zavdal ze svojej pleskačky. S ľudma sa v práci mosíš shodnúť po dobrém, jinač by to ani nešlo.

Po ukončení vyprávění obrátil pozornost na mě a pravil jak kazatel: „Drž tu kosu zlehka, zadkem při zemi, špicú trochu hore a nezabíraj si věči pokos, než zmožeš!!!!“

František Libosvár

Dne 6. dubna 2023 jsme vzpomněli nedožitě 95. narozeniny **paní Antoníny Štefaníkové**. Za tichou vzpomínku děkuje rodina Mandíková.

„Čas plyne, jen vzpomínky zůstanou“.

Dne 11. dubna 2023 si připomínáme nedožitých 100 let **pana Františka Křápka** a 28. července 2023 nedožitých 100 let **paní Antoníny Křápkové**. Vzpomínají dcera a synové s rodinami.

„Vydal ses na cestu, kde chodí každý sám, jen dveře vzpomínek nechal jsi dokořán“.

Dne 23. dubna 2023 uplynul 1. smutný rok od úmrtí **pana Miroslava Míška**. S láskou a úctou vzpomínají družka, synové Mirek a Luděk s rodinami, dcera Magda s rodinou.

„Čas tiše plyne, jen vzpomínky zůstávají“.

Dne 28. dubna 2023 jsme vzpomněli 15. výročí úmrtí **paní Růženy Machové**. Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

„Čas tiše plyne, nelze jej zastavit, ale vzpomínky dál v nás budou žít“.

Dne 30. dubna 2023 uplynuly 2 roky od smrti manžela, tatínka, dědečka a pradědečka, **pana Františka Hyblera**. S láskou vzpomínají manželka a dcery s rodinami. Za tichou vzpomínku děkujeme.

„Už jen kytičku na hrob vám můžeme dát a tiše vzpomínat“.

Dne 11. května 2023 jsme vzpomněli 1. výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka, pradědečka a přítele, **pana Josefa Říhy**. S láskou vzpomínají dcera Helena a syn Pavel s rodinami a přítelkyně Anička.

Dne 17. června 2023 uplynulo již 13 let, co nás nečekaně opustil náš syn, bratr a vnuk, **pan Pavel Kadlček**. S láskou vzpomínají rodiče, bratr Filip s rodinou a bratr František.

„Jen kytičku na hrob ti můžeme dát a s láskou vzpomínat“.

Dne 14. května 2023 jsme vzpomněli nedožitě 90. narozeniny naší maminky, babičky a prababičky, **paní Marie Malušové**. Za tichou vzpomínku děkují dcera a syn s rodinami.

„Hřbitov je smutná zahrada, kde tiše ptáci pěj, své nejdražší zde člověk ukládá a vzpomínky se vrací“.

Dne 25. května 2023 jsme vzpomněli 23. výročí úmrtí mého manžela, našeho tatínka a dědečka, **pana Josefa Soukeníka**. Za vzpomínku děkuje manželka a děti s rodinami.

Dne 31. května 2023 uplynul 1 rok od úmrtí našeho tatínka, dědečka, bratra, **pana Ing. Stanislava Kašpary**. S láskou vzpomínají děti s rodinami a sestra s rodinou.

„Kdo tě znal, vzpomene, kdo tě měl rád, nezapomene“.

Dne 9. června 2023 by se dožil náš manžel, tatínek a dědeček, **pan Pavel Uhříček** 70 let. 16. března uplynulo 12 let od jeho úmrtí. S láskou vzpomínají manželka a děti s rodinami.

Dne 13. června 2023 jsme vzpomněli 11. smutné výročí, kdy nás náhle opustila manželka, maminka a babička, **paní Marie Machová**. Všem, kteří ji znali a vzpomenu s námi, děkují manžel a synové Tomáš, Martin a Pavel s rodinami.

17. června to bude 25 let, co zemřel můj manžel a náš tatínek, **pan Antonín Hrdina**. 8. června by se dožil 82 let. Stále vzpomínají manželka, syn a dcera s rodinami, sestra s rodinou.

Dne 20. června vzpomene 16. výročí úmrtí **paní Ludmily Mitáckové**.

17. března uplynulo 50 let od úmrtí jejího manžela, **pana Jana Mitáčka**, a 11. září vzpomene 17. výročí od úmrtí jejich dcery **Anny Huskové**. Za tichou vzpomínku děkují dcery s rodinami.

„Kdybyste někdy radu potřebovali, jen s láskou na mne vzpomeňte, budu žít s vámi i nadále a budu nad vaším každým krokem, přijdu vám pomoci, aniž byste věděli“.

22. června 2023 to bude již 7 let od úmrtí **pana Jaroslava Rybníkáře**. S láskou vzpomíná manželka a synové s rodinami.

„Kdo tě znal vzpomene, kdo tě měl rád, nezapomene“.

Dne 28. června 2023 vzpomeneme 27. výročí úmrtí **paní Marty Slavíkové**. 29. července si připomeneme její nedožitě 80. narozeniny. Za tichou vzpomínku děkují manžel, syn Stanislav s rodinou, syn Dušan a sestra Marie s rodinou.

Dne 26. července 2023 by se dožil 50 let náš bratr, švagr a strýc, **pan Martin Polášek**. Zároveň 22. srpna to bude 5 let, co není mezi námi. Za tichou vzpomínku děkuje sestra Ladka a Monika s rodinou.

Jiří Prajza

„Život jak pohádka pouhá, pro každého je jinak dlouhá. Dík za to, čím jsi nám v životě byl, za každý den, v němž si s námi žil“.

Ze srdce manželka Renata, Kateřina, Jiří a René.

Poděkování

Chci poděkovat všem, kteří přišli na posvátné místo nádherného hluckého kostela rozloučit se s mým bratrem Vaškem. Upřímný dík za projevenou soustrast, krásné květiny, za modlitbu. Ze srdce děkuji také zpěvačce a vzácným hluckým muzikantům.

Ludmila Bednářová – Dufková, Kunovice, jaro 2023

Blahopřání

Dne 7. dubna 2023 oslavila **paní Jiřina Dohnalová** své krásné životní jubileum, 80 let. Do dalších let jí přeje syn Jaroslav, dcera Jitka a vnoučata s pravnoučaty hodně zdraví a štěstí.

Dne 12. července 2023 oslaví životní jubileum, krásných 80 let, **paní Marta Pechalová**. Do dalších let jí přeji pevné zdraví, rodinnou pohodu, štěstí a Boží požehnání dcera Lenka a syn Pavel s rodinami.

hn

Společenská kronika březen – květen 2023

NAROZENÍ

Březen

Ondřej Zubatý
Jasmína Nemešová
Rozárie Jančová
Anežka Dufková

Duben

Terezie Kolomazníková

ÚMRTÍ

Březen

Milan Prajza
Jaroslav Růsek
František Zemek

Duben

Marian Černaj
Václav Dufka
Anna Tomšová
Vojtěch Uhlíř

Květen

Zdeňka Dufková
Michal Janéska

DVEŘE A OBLOŽKOVÉ ZÁRUBNĚ

ZAMĚŘENÍ - DOPRAVA - MONTÁŽ - PORADENSTVÍ
TOMÁŠ MAJOR - 774 138 846

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ
UHERSKÝ BROD, MORAVSKÁ 83

ŠIMEK MLČOUŠKOVÁ
ADVOKÁTI

Právní poradenství a zastupování v různých oblastech práva
občanské – rodinné – obchodní – pracovní – trestní – správní

Nutná rezervace. Lze i online na www.ak-simek.cz/rezervace

www.ak-simek.cz

[simekadvokat](https://www.instagram.com/simekadvokat)

577 435 341, 736 680 134

sekretariat@ak-simek.cz

Výchovný koncert
Kozelnické symfózium

21. 6. 2023 18.00

sál ZUŠ Hluk

INFORMACE PO RUCE

VŠE ZÁSADNÍ Z DĚNÍ V HLUKU
V APLIKACI ČESKÁ OBEC ZDARMA

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY

NEJEN NA DOUČOVÁNÍ

- Chceš využít své dovednosti a pomoci tam, kde je potřeba?
- Máš volný čas a chceš ho smysluplně využít?
- Pomáháš rád druhým?

TAK VOLEJ NEBO PIŠ

602 381 789
dc@uhradiste.charita.cz

Charita
Uherské Hradiště

Svatovavřínecké hody 11.–13. 8. 2023

Předběžný program

- 11. 8. Cimbálová muzika / památkové domky
- 11. 8. The People / prostranství u kurtů
- 12. 8. Výstava Lubor Tokoš / městské kino
- 12. 8. Dětské dílničky / památkové domky
- 12. 8. Fúdfestival s cimbálem a dechovkou
/ prostranství u kurtů
- 12. 8. Lidová veselice / prostranství u kurtů
- 13. 8. Děkovná mše svatá s focením krojovaných
/ kostel sv. Vavřince
- 13. 8. Lord / prostranství u kurtů

Změna programu vyhrazena.

Dětské kočovné divadélko Kyjov zavítá do Hluku!

Dětské kočovné divadélko Kyjov funguje už dvanáct let. Jak už slovo kočovné napovídá, jedná se o opravdu originální pojetí, kdy členové tráví své turné na vozech tažených koňmi.

Mají za sebou již několik stovek repríz svých pohádek, 10 letních kočovných turné, 20 nastudovaných pohádek (operek či muzikálů), z toho 16 autorských, a desetitisíce nadšených malých i velkých diváků. Pravidelně hrají také představení pro mateřské a základní školy, mateřská centra, dětské domovy nebo obce. Od roku 2019 je můžete sledovat také na Youtube na kanálu LIDIČKY.

U nás se na jejich vystoupení můžeme těšit 5. července. Určitě je nepřehlédnete ani nepřeslechnete, neboť dorazí na svých povozech za hlasitého zpěvu. Samotné vystoupení začne v 18:00 na prostranství u kurtů. Přijďte, nebudete litovat.

Iveta Remeňová

LIDIČKY
 DĚTSKÉ KOČOVNÉ DIVADÉLKO KYJOV
 uvádí hudební pohádky

POŠŤÁČKÁ POHÁDKA O DRAKU ZPĚVÁKU P(R)OPLETENÁ POHÁDKA

Vstupné dobrovolné do klobouka

autoři: Pavla Růžičky a Vít Začala v režii Pavla Růžičky

5. července 2023 v 18:00 hod. prostranství u kurtů

VŠECHNY DĚTI OD 1 DO 100 ROKŮ SRDEČNĚ ZVE FOLKLORNÍ SDRUŽENÍ KYJOV, Z.S.

Přesahující
 programy
 a další
 programy

Tiskárna **Šiki** Kyjov

Na ztrátu miminka se nemůžete připravit

Nezisková organizace Dítě v srdci se pohybuje ve velmi těžkém **tématu ztráty miminka**. Ve společnosti bylo toto téma donedávna tabuizováno. Ale i právě díky činnosti a osvětě Dítě v srdci se povědomí veřejnosti pomalu začíná měnit. Ztrátu miminka od 2. trimestru do období krátce po porodu v ČR prožívá zhruba 2500 rodin ročně. Právě jim **Perinatální hospic Dítě v srdci** pomáhá. V rozhovoru odpovídala jeho zakladatelka, Bc. **Alena Peremská, MHA**.

Dítě v srdci je perinatální hospic. Komu pomáháte?

Pomáháme rodinám zasaženým ztrátou miminka v jakékoli fázi těhotenství, během porodu i krátce po něm. Podporujeme i ty, kteří během těhotenství zjistí, že jejich miminko má nějakou život limitující vadu a bude žít jen krátce, ale rozhodnou se těhotenství neukončit. Poskytujeme jim informace a představujeme možnosti, které v dané situaci mají.

Pro rodiče to musí být šok...

Na takovou situaci se nedokážete nikdy připravit. Těšíte se na příchod nového života, máte z toho radost, a najednou je všechno jinak. Navíc během krátké doby musíte udělat řadu rozhodnutí, která nelze odložit. Například během 96 hodin rozhodujete, jak naložíte s ostatky miminka. Stává se, že rodina v šoku odmítne pohřeb. Zpopelnění a uložení tělíčka pak zajišťuje nemocnice, ale rodičům je po čase líto, že se s miminkem nerozloučili. Rodinám nabízíme dohledání informací, kde je miminko pochováno. Pro rodiny je to velmi cenná informace, že mají místo, kam mohou přijít a zapálit svíčku, dodatečně se rozloučit.

I proto budujete pietní místa pro zemřelé děti?

Ano. Máme pietní místa v Třeboni, Olomouci, v Českých Budějovicích a v Králíkách. Rodiče, kteří nemají místo, kam by chodili zapálit svíčku, velmi často tato místa navštěvují. Přáli bychom si jich v Česku více, ale budování pietních míst je finančně, časově i organizačně velmi náročné.

Rodinám po ztrátě miminka předáváte také memoryboxy. O co jde?

O memoryboxu říkáme, že je to krabice, kterou nechcete, ale stane se tím nejcennějším, co vám zůstane. Pomáhá rodinám uchovat maximální množství vzpomínek na jejich miminko, najdou v něm oblečení pro miminko, dvě identické háčkové hračky – jedna je pro rodiče, jedna zůstává u miminka, deku, sadu pro tvorbu otisků ručiček a nožiček, brožury, kreativní pietní sešit pro období truchlení. Rodiče memoryboxy dostávají od nás bezplatně. Loni jsme předali 452 memoryboxů, jejich celková hodnota překročila hranici 1,1 mil. Kč. Bez podpory a pomoci našich příznivců a dárců bychom to nezvládli.

Co kromě memoryboxů a pietních míst u vás rodiny mohou najít?

Víme, že v procesu truchlení u rodiny velkou roli hraje možnost sdílet své zkušenosti s někým, kdo prožil podobný příběh. Organizujeme osobní podpůrná setkání rodin a vedeme uzavře-

nou on-line podpůrnou diskuzní skupinu na Facebooku. Ta má aktuálně více než 1600 členů a vedou ji naši krizoví interveni.

Víme, že organizujete i řadu duchovních akcí...

Ano, letos proběhne již 7. ročník **duchovní poutě „Dotkni se nebe“**, která je pro všechny, koho se ztráta miminka dotýká. Koná se pravidelně na podzim na Hoře Maty Boží v Králíkách. Součástí poutí je společná křížová cesta rodičů, sdílení neformální i řízené, prostor pro rozhovor s knězem či psychologem. V podobném duchu připravujeme v březnu 2. ročník **Víkendu pro bezdětné**. Ten se bude konat v klášteře v Kostelním Vydří. Více informací k těmto akcím máme na webu www.ditevsrdci.cz. Všechny zájemce srdečně zveme.

Kolik rodin se na vás v průběhu roku obrátí?

V roce 2020 jsme měli v péči 461 rodin, v roce 2021 to bylo již 1158 rodin. To je více než 50% meziroční nárůst. Data za loňský rok budeme znát až v únoru, ale víme, že rok 2021 jsme překonali. Memoryboxy dodáváme bezplatně do téměř 50 českých porodnic.

To jsou obrovská čísla. Kde na svou činnost získáváte prostředky?

Jako všechny neziskové organizace jsme závislí na veřejných zdrojích a finanční podpoře dárců. Bez nich bychom nemohli služby poskytovat. Každým rokem pečujeme o více rodin, předáváme více memoryboxů, roste počet účastníků v osobních i on-line podpůrných skupinách. Jen díky dárcům můžeme služby zkvalitňovat, rozšiřovat a poskytovat téměř neomezeně v celé ČR. Jsme vděční za každý příspěvek.

My děkujeme za Dítě v srdci. Vaše činnost je velmi potřebná. Děkujeme za rozhovor.

Kontakty: Perinatální hospic Dítě v srdci, z.s., www.ditevsrdci.cz, info@дитеvsrdci.cz

Zuzana a Štěpán Mitáčkovi

Čaroslet

Oblastní kolo skupin klasická mažoretkka

Vítání občánků 10. 6. 2023

Jan Krutský

Ondřej Sabo

Jakub Ryska

Anežka Dufková

Terezie Klabačková

Ondřej Zubatý

Jasmína Nemešová

Terezie Kolomazníková

